

בְּרַב־עַם הַדֶּרֶת־מֶלֶךְ וּבְאַפְס לְאֵם מְחַתֶּת

רְזוֹן: (משלי יד:כח)

שבת שובה תש"פ

[1] מסכת יומא דף כו .

פייס השלישי: חדשים לקטרת באו והפיסו. והרביעי: חדשים עם ישנים, מי מעלה אברים מן הכבש למזבח ... הרביעי חדשים עם ישנים וכו'. מתניתין דלא כרבי אליעזר בן יעקב. דתנן, רבי אליעזר בן יעקב אומר: המעלה איברים לכבש הוא מעלה אותן למזבח. במאי קמיפלגי? מר סבר: (משלי יד) ברב - עם הדרת מלך, ומר סבר: מקום שכינה לאו אורח ארעא

[2] רמב"ם בפיהמ"ש (פסחים ה:ז)

להודיעך שכל מה שתוכל לעשות מצוה באנשים הרבה הוי זה משום ברוב עם הדרת מלך

[3] ספר אור זרוע ח"א - הלכות שליח ציבור סימן קטו

אשריכם ישראל. ... אשר ששאלתם ששמעון מוחה ביד ראובן שקנה מן הקהל להוציא ס"ת מאה"ק ולתתה ביד שליח צבור וכן להחזיר. והמעות הללו באין לכיס של צדקה ושמעון מוחה שלא לעשות כן מפני שהיא מצוה של חזן. נראה בעיני שלא כיון יפה אותו שמעון שהרי במה זכה בה חזן.

[4] רמב"ם הלכות קרבן פסח פרק א

שחט השוחט וקיבל הכהן, נותנו לחבירו וחבירו לחבירו כדי שיתעסקו רבים במצוה עד שיגיע הדם אצל כהן הקרוב למזבח, שופכו שפיכה אחת כנגד היסוד ומקבל מזרק אחד מלא ואחר כך מחזיר את הריקון, ותולין ומפשיטין את כולו וקורעו וממחה את קרביו עד שמסיר מהן הצואה

והפרש, ומוציא את האימורין ונותנן בכלי ומולחן ומקטירן הכהן על גבי המזבח, וכיצד תולין ומפשיטין, מסמרות של ברזל היו קבועין בכותלים ובעמודים שבהן תולין ומפשיטין, וכל מי שלא מצא מקום לתלות מקלות דקים וחלקים היו שם מניח על כתפו ועל כתף חבירו ותולה ומפשיט

[4] חיי אדם הל' זהירות מצוה כלל סח סעיף יא

כל מצוה שיוכל לעשות בחבורה יעשה בחבורה ולא ביחיד .... ואמרו חז"ל אינו דומה מרבנים העושים מצוה למיעוט שעושים מצוה

[5] מסכת ראש השנה דף לב:

מאי שנא שני מתקיע - משום דברב עם הדרת מלך, אי הכי הלל נמי נימא בשני משום דברוב עם הדרת מלך! אלא: מאי שנא הלל דבראשון - משום דזריזין מקדימין למצות, תקיעה נמי נעביד בראשון, משום דזריזין מקדימין למצות! - אמר רבי יוחנן: בשעת השמד שנו. מדקאמר בשעת הלל - מכלל דבראש השנה ליכא הלל, מאי טעמא? - אמר רבי אבהו: אמרו מלאכי השרת לפני הקדוש ברוך הוא: רבונו של עולם, מפני מה אין ישראל אומרים שירה לפניך בראש השנה וביום הכפורים? - אמר להם: אפשר מלך יושב על כסא דין וספרי חיים וספרי מתים פתוחין לפניו - וישראל אומרים שירה?

[6] ביאור הלכה סימן תכו

אלא וכו' - ודע דמדינא מותר לקדש אפילו ביחידי כמש"כ הפר"ח וכ"ש דלא בעי עשרה אלא דלכתחלה מצוה לעשותה ברוב עם כי ברוב עם הדרת מלך ולהכי אם יודע שיזדמן לו לברך בעשרה לאחר איזה ימים עד ליל עשירי צריך להמתין ויותר לא וכמו שכתב בהג"ה לענין מוצאי שבת כ"כ בהפר אשל אברהם ולפי מה שהוכיח הח"א בכלל ס"ח דבשלשה נמי נקרא ברוב עם אין צריך בשביל עשרה להמתין עד ליל יו"ד ובפרט בחורף בימי העננים:

[7] משנה ברורה סימן צ ס"ק כח

עם הצבור - מפני שאין הקב"ה מואס בתפלת הצבור ואפילו [היה בהם חוטאים לא ימנע מלהתפלל עמהם. אם יש לו שתי בתי כנסיות ואחד יש בו ברוב עם מצוה להתפלל בו יותר. כתבו האחרונים דאם יש בבהכ"נ של רוב עם רוב בלבול ואין אדם שומע לא תפלה ולא קה"ת מוטב להתפלל בביתו בעשרה. .... ועיקר תפלה בצבור הוא תפלת י"ח דהיינו שיתפללו עשרה אנשים שהם גדולים ביחד ולא כמו שחושבין ההמון שעיקר להתפלל בעשרה הוא רק לשמוע קדיש וקדושה וברכו ולכן אינם מקפידין רק שיהיו יי בבהכ"נ וזהו טעות ולכן חוב על האדם למהר לבוא לבהכ"נ כדי שיגיע להתפלל י"ח בצבור [ח"א]. מי שהולך בשבת ויו"ט בהשכמה להתפלל במנין עשרה כי רוב צבור מאחרים תפלתם ובאותו מנין מתפללים גם תפלת מוסף תיכף אחר תפלת שחרית ויש זמן אח"כ לילך לבהכ"נ יותר טוב לילך להתפלל מוסף עם הצבור בבהכ"נ דברוב עם הדרת מלך כ"כ בתשובת יד אליהו סימן מ"ב ודוקא אם מקום מיוחד לתפלתו הוא בבהכ"נ אבל אם אין מקומו מיוחד להתפלל בבהכ"נ [כ] טוב יותר שיתפלל כל התפלה במקום אחד. כתב בתשובת רדב"ז תפוס שהשר נתן לו רשות יום אחד להתפלל עם הצבור במנין איזה יום שירצה יתפלל אותו יום תיכף ולא יחמיץ המצוה להמתין על יום כיפור או פורים ועיין בח"א כלל ס"ח ובנשמת אדם שהאריך בכמה פרטים שיש בענין זה:

[8] רמב"ם הלכות ביכורים פרק ד הלכה טז

כיצד מעלין את הבכורים כל העיירות שבמעמד מתכנסות לעירו של מעמד כדי שלא יעלו יחידים שנאמר ברוב עם הדרת מלך, ובאים ולנים ברחובה של עיר, ולא יכנסו לבתים מפני אהל הטומאה, ובשחר הממונה אומר קומו ונעלה ציון אל יי אלהינו,

[9] מסכת יומא דף סח:

הרואה כהן גדול כשהוא קורא - אינו רואה פר ושעיר הנשרפין, והרואה פר ושעיר הנשרפין - אינו רואה כהן גדול כשהוא קורא. ולא מפני שאינו רשאי, אלא שהיתה דרך רחוקה, ומלאכת שניהן שוה כאחת

[10] מסכת יומא דף ע.

הרואה כהן גדול כוי לא מפני שאינו רשאי. פשיטא! - מהו דתימא - כדריש
ומאי מצוה - ברב עם. לקיש. דאמר ריש לקיש: אין מעבירין על המצות
קא משמע לן, **הדרת מלך**.